

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten a 2020. március 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A sikkasztás vétsége miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.7859/2019/5. számú, 2019. december 19. napján meghozott ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

- [1] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2019. február 20.napján kihirdetett 9.B.845/2018/17. számú ítéletével a vádlottat az ellene a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, egyben megállapította, hogy az eljárás során felmerült 83.700-forint büntügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az ítélettel szemben a vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés folytán eljárva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. december 10. napján kihirdetett ítéletében a kerületi bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő lopás vétségében, ezért őt megrovásban részesítette, egyben kötelezte az eljárás során felmerült 83700-forint büntügyi költség megfizetésére.
- [3] A másodfokú nyilvános ülésen jelenlévő vádlott és védője az ítélet kihirdetésekor a Be.615.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében - az ellentétes döntésre figyelemmel - a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be felmentés érdekében, a védő másodlagosan a vádlott büntügyi költség megfizetésére kötelezését is sérelmezte arra hivatkozással, hogy már a vádirat is annak megállapítását indítványozta, hogy az ügyben felmerült büntügyi költséget az állam viseli.
- [4] A Fővárosi Főügyészség másodfokú nyilvános ülésen részt vevő képviselője a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.
- [5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.31/2020/2. számú átiratban a védelmi másodfellebbezést nem ítélte megalapozottnak. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok a büntetőeljárás szabályokat megtartották, az első fokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességében is értékelve a történeti tényállást túlnyomórészt megalapozottan állapította meg. Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság a Be.592.§ (2) bekezdés a./ pontja szerinti részbeni megalapozatlanságot - mely az ítéleti tényállás kisebb mérvű hiányosságából fakadt - az iratok tartalma alapján, a Be.593.§ (1) bekezdés a/ pontja, illetve a Be. 599.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján indokoltan egészítette ki, és helyesen állapította meg, hogy az első fokú

- bíróság téves jogkövetkeztetés eredményeként hozott bűncselekmény hiányára alapított felmentő rendelkezést.
- [6] A Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróságnak a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetését, a bűncselekmény jogi minősítését és az alkalmazott joghátrányt is törvényesnek ítélte. Észrevételezte ugyanakkor, hogy az elkövetési értékösszege tekintetében a másodfokú bíróság eltért a vádiratban megjelölt 144.920- forintos értéktől, ezért annak helyesbítése indokolt, tekintettel arra, hogy bár a minősítést megalapozó értékhatárt ez nem érinti, de az ügyészség ezt az összeget tette vád tárgyává. A védő másodfellebbezésének bünygyi költségre vonatkozó indítványával kapcsolatban pedig előadta, hogy a téves vádirati indítványt a tárgyaláson jelenlévő ügyész korrigálta perbeszédében, a Be.576.§ (1) bekezdésének alkalmazására az eljárásban nem merült fel indok. Összességében a Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság ítéletének a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülés alapján történő helybenhagyására tett indítványt.
- [7] Az ügyben harmadfokú nyilvános ülés kitűzését sem a vádlott, sem a védője nem indítványozta.
- [8] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve téves következtetésen alapul. Hangsúlyozta, hogy a vádlott és a társasház között polgári jogi jogvita állt fenn, magatartása ebben a körben legfeljebb szerződésszegésként értékelhető. A megbízási szerződésben meghatározott felmondási időt a vádlott betartotta, cselekménye büntetőjogi következményekkel nem járhat. Hivatkozott a védő arra is, hogy az ítéleti tényállásban nem szerepel adat arra, hogy a felmondást közölték-e a vádlottal, hiszen a közügyülésen, ahol a felmentéséről határoztak nem volt jelen. A pénzelvétel - megbízási díj - időpontjában a vádlott úgy cselekedett, hogy vele szemben a felmondást a társasház nem közölte. Álláspontja szerint a vádlott a lopás tényállását sem valósította meg, mert abban a tudatban vette magához a pénzösszeget, hogy az neki megbízási díjként, a felmondási időre jogosan jár, ezért a Btk. 20.§ (3) bekezdése szerinti büntetőséget kizáró okra figyelemmel a vádlott felmentését indítványozta.
- [9] A vádlottnak és védőjének a másodfellebbezését a harmadfokú bíróság nem ítélte megalapozottnak.
- [10] Helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a vádlott bűnössége tekintetében ellentétes döntésre tekintettel a Be. 615.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján ítéletével szemben fellebbezési jogot biztosított.
- [11] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 618.§ (1) bekezdés a./ pont aa./ alpontja értelmében teljes körben felülbírált, figyelemmel arra, hogy a vád tárgyát egy bűncselekmény képezte, és a másodfokú bíróság ellentétes döntése e bűncselekményért való büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozott.
- [12] A harmadfokú bíróság a Be. 618.§ (1) bekezdés b/ pontja értelmében - tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett- elsődlegesen vizsgálta az első- és másodfokú eljárásra vonatkozó eljárási rendelkezések megtartását. Megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat teljeskörűen megtartotta. Az első fokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban résztvevő személyek törvényes jogait

maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént.

A Be. 502.§-ának megfelelően megtartott előkészítő ülés során a vádlott és védője a bizonyítékait és a bizonyítás lefolytatására vonatkozó indítványait előterjesztette, és az elsőfokú bíróság ebben és az ügyész által a vád alátámasztására megjelölt körben folytatta le a bizonyítási eljárást.

Indokoltan adott helyt az elsőfokú bíróság a védelemnek a címl szám alatti társasház vádbeli időszakra vonatkozó készpénzforgalmi bizonylatainak beszerzésére vonatkozó indítványának, melynek tartalmát a vádlott által a 2019. február 20-i tárgyaláson csatolt pénztársösszesítővel összevetve az Bt1 és tanú1 általi befizetések, illetve a vádlott által a házipénztárból kivett „közös képviseleti díjak” összege kétséget kizáró módon igazolható volt.

Az eljárási szabályoknak megfelelően szerezte be és tette a bizonyítási eljárás anyagává az elsőfokú bíróság tanú2 írásbeli tanúvallomását, továbbá helyesen ítélte úgy, hogy a tanú személyes kihallgatása nélkül is tisztázható az ítéleti tényállás.

- [13] A fentiek tükrében a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet felülbírálata során megalapozottan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok megtartása mellett szerezte be a lehetséges és rendelkezésre álló bizonyítékokat (Be. 167.§ (4) bekezdése) majd e bizonyítékok okszerű és iratszerű értékelésének eredményeként alapvetően megalapozott tényállást állapított meg.

- [14] A tényállást a másodfokú bíróság a Be. 599.§ (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel - Be. 592.§ (2) bekezdés a./ pontja szerinti részleges megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében - megtartott nyilvános ülésen az iratok tartalma alapján - egyetértve a Fővárosi Főügyészség erre irányuló indítványával - indokoltan egészítette ki azzal, hogy a 2013. október 8-i rendkívüli közgyűlésen a vádlott közös képviselői feladatok alóli azonnali hatályú felmentését követően az új közös képviselő (tanú2) megválasztása is megtörtént, aki ettől a naptól ellátta a közös képviselői megbízatását. Ugyancsak helytállóan pontosította a másodfokú bíróság a vádlott által a házipénztárból 2013. december 12. napján kivett teljes pénzösszeget is.

- [15] A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítése mellett helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott ténybeli beismerő vallomásával egybehangzó bizonyítékok körütekintő mérlegelésével megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetésre alapítva mentette fel a vádlottat az ellene emelt vád alól.

Az elsőfokú bíróság ugyanis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott és a címl társasház létrejött és a közös képviselet ellátására vonatkozó megbízási szerződés alapján a vádlott alappal gondolhatta, hogy a közgyűlés azonnali hatályú felmondása ellenére a megbízási szerződés szerinti két hónapos felmondási idő alatt őt a közös képviseleti díj jogszerűen megilleti, vagyis a pénztárból kivett összeg jogtalan eltulajdonítása nem állapítható meg.

- [16] A másodfokú bíróság ítéletében a vád tárgyává tett cselekmény elkövetésekor hatályos jogszabályi rendelkezések pontos megjelölése mellett mutatott rá arra, hogy a vádlott és a társasház közötti megbízási szerződés azonnali hatályú felmondásának jogát a közöttük érvényben lévő megbízási szerződés nem zárta ki, amelynek hiányában ezt a jogát a társasház közgyűlése törvényesen gyakorolta, így a vádlott által hivatkozott két hónapos felmondási idő és ehhez kapcsolódó közös képviseleti díj házi pénztárból történő kivétele jogszerű nem lehetett.

- [17] Ezt erősítette meg az ítéleti tényállás kiegészítésében megjelölt új közös képviselő (tanú2) azonnali megválasztása, amely a társasházakról szóló 2003.évi CXXXIII.tv. 28.§ (3) bekezdése alapján a felmentett közös képviselő meghosszabbított ügyvivői (és díjazással járó) pozícióját kifejezetten külön közgyűlési határozat mellett az új közös képviselő megválasztásáig teszi lehetővé.
- [18] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Törvényszéknek azzal az álláspontjával, hogy a közös képviselői tevékenységben jártas, ilyen tevékenységet hosszabb időn át gyakorló vádlott a megbízási szerződés azonnali hatályú felmondásának következményeivel tisztában volt, azonban azt jogszerűtlennek ítélte, ezért figyelmen kívül hagyta. Ezt igazolja a harmadfokú bíróság álláspontja szerint az is, hogy a vádlott az új közös képviselő részére a társasház könyvelését és házi pénztárt 2013. október 8-at követően többszöri megkeresés ellenére nem adta át.
- [19] Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság arra is, hogy az azonnali hatályú felmondást követően az a vádlotti magatartás, hogy tanú1-től közös költség címén, illetve Bt1-től bérleti díjként pénzüsségeket vett át, bűncselekményt nem valósított meg, hiszen az átvett összegeket a társasház házipénztárába befizette, azt a könyvelésben megjelenítette, így eltulajdonítási, károkozási szándéka nem állapítható meg.
- [20] Ellenben 2013. december 12. napján a házipénztárból közös képviseleti díj címén kivett 76.290- forint és 73.665-forint a vádlott számára már idegen dolognak minősült, amelynek megszerzése jogtalan eltulajdonításként értékelendő, mert a vádlott közös képviseleti joga és ezzel a házipénztár fölötti rendelkezési joga (2013. október 8-án azonnali hatállyal) megszűnt, és a vádlottat erre az időre díjazás már nem illette meg.
- [21] A védő fellebbezés indokolásában foglaltakkal kapcsolatban azt indokolt hangsúlyozni, hogy a másodfokú bíróság pontosan rávilágított arra, hogy a megbízási szerződésben az azonnali felmondás jogát a felek nem zárták ki, vádlott az azonnali hatályú felmentése és az új közös képviselő egyidejű megválasztása miatt alappal nem gondolhatta, hogy a szerződés szerinti felmondási idő alatt még közös képviselői tevékenységét folytathatja, amelynek körében a társasház pénzügyeit kezelheti, és hogy erre az időre is megilleti őt tevékenysége ellátásáért megbízási díj.
- [22] Az eljárás során a vádlott maga sem hivatkozott egy esetben sem arra, hogy az azonnali hatályú felmondást vele nem közölték, ellenkezőleg az első fokú eljárásban (2019. február 20. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdés) tett azon nyilatkozata szerint " Miután két havi felmondása volt a Bt.-nek, október 12-én leváltottak, ezért úgy számoltam ki, hogy december 12-vel jár le a felmondásom..." megállapítható, hogy a felmondásról értesült, és ehhez viszonyította az általa jogosnak tartott két hónapos felmondási idő lejártát is.
- [23] Mindezek alapján a vádlott a megbízási jogviszony fennállta tekintetében tévedésben nem lehetett, melyet tanú3 és az új közös képviselő, tanú2 vallomása is igazol, akik egybehangzóan számoltak be arról, hogy a vádlott a leváltását követően többszöri felszólítás ellenére sem adta át a társasház közös képviseletéhez kapcsolódó iratokat.
- [24] A Btk.370. § (1) bekezdése értelmében, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A (2) bekezdés a./ pontja értelmében a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a lopást kisebb értékre követik el. A Btk. 459. § (6) bekezdés a./ pontja értelmében kár kisebb értékű, ha az ötvenezer forintot meghaladja, de ötszázezer forintnál kisebb.
- [25] Az irányadó tényállás alapulvételével a másodfokú bíróság a fentieknek megfelelően helyesen rögzítette, hogy a vádlott számára idegen dolgot vett el jogtalan eltulajdonítási szándékkal, így cselekménye -helyesen - az elkövetési érték figyelembevételével - a Btk.

370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése a./ pontja szerint minősülő lopás vétségét valósította meg, a rábízás - mint szükségszerű tényállási elem - hiányában az a Btk. 372.§-a szerinti sikkasztásként nem minősülhet.

[26] A másodfokú bíróság ítéletében pontosított elkövetési értékkel kapcsolatban a harmadfokú bíróság a Fellebbviteli Főügyészség észrevételét nem látta megalapozottnak. A másodfokú bíróság a vádirati tényállásban is megjelölt, vádlott által sem vitatottan és okirati bizonyítékokkal alátámasztott, 2013. december 12. napján a házipénztársból kivett pénzüsszegek összeadásának eredményeként jelölte meg a kár teljes összegét, melyet az elsőfokú bíróság - csak külön-külön számszerűsítve - de szintén rögzített az ítéleti tényállásban. A tényállás kiegészítése a másodfokú bíróság részéről mindezek alapján megalapozott volt és nem sérti a vádhoz kötöttség elvét. (BH.2005/242.)

[27] Mindezek alapján a vádlott bűnösségére vont következtetése a másodfokú bíróságnak okszerű, a bűncselekmény jogi minősítése is megfelel az anyai jogi szabályoknak és az állandó bírói gyakorlatnak, a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés így eredményre nem vezethetett.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul tárta fel, és ezek alapul vételével megfelelő joghátrányt alkalmazott a büntetlen előéletű, alapvetően ténybeli beismerő vallomást tett vádlottal szemben. A bűncselekmény motívumát is alapul véve a megrovás alkalmazása törvényes, megfelelően szolgálja a büntetés céljait.

Egyetértett a harmadfokú bíróság a másodfellebbezéssel érintett ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezésével is, a vádlott bűnügyi költség megfizetése alól mentesítésére nincs törvényes alap.

A fentiekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 623.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. március 13.

dr. Magócsi István sk	Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.	dr. Raczkó Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.7859/2019/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.24/2020/6. számú végzése folytán 2020. március 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. március 13.

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke